

Samenvatting vooronderzoek project Dialooggestuurde Re-integratie

Gedurende de maanden september 2011 tot en met februari 2012 is er een vooronderzoek uitgevoerd voor het project Dialooggestuurde re-integratie (DIA) in het kader van de minor Arbeid en Gezondheid van de Hogeschool Rotterdam. Het doel van project DIA is het versterken van de positie van de zieke werknemer met Post-Whiplash Syndroom, ME/CVS en/of PDS in de arbeidsre-integratie, met name door toe te werken naar een dialoog gestuurde re-integratie. Daarbij merken wij op dat degenen die volledig arbeidsongeschikt zijn geworden door hun ziekte buiten beschouwing blijven in dit project.

De probleemstelling die centraal stond tijdens dit onderzoek, luidde als volgt:

'Wat zijn de belemmerende en stimulerende factoren die mensen met Post-Whiplash Syndroom, ME/CVS en/of PDS ervaren tijdens de werkhervatting en wat hebben deze mensen nodig om (gedeeltelijk) aan het werk te blijven of weer aan het werk te gaan?'

Drie student-onderzoekers hebben een vooronderzoek uitgevoerd wat bestond uit een literatuurstudie en het afnemen van 31 semigestructureerde interviews bij werknemers met het Post-Whiplash Syndroom, ME/CVS en/of PDS die een (on)betaalde baan hebben en door hun ziekte geheel of gedeeltelijk niet meer (kunnen) werken.

Uit de resultaten van het onderzoek blijkt dat het merendeel van de geïnterviewde mensen met één van deze moeilijk diagnosticeerbare chronische aandoeningen belemmerd wordt in hun werkzaamheden en hierdoor in de meeste gevallen zijn/ haar baan niet heeft kunnen behouden. Daarnaast blijkt uit de resultaten dat het privéleven van deze mensen erg belemmerd wordt. Qua belemmeringen, zowel tijdens de werkzaamheden als in het privéleven, kwam naar voren dat deze met name ontstaan door de fysieke beperkingen. Daarnaast kan de sociale omgeving een belangrijke belemmering vormen. De literatuurstudie en het onderzoek laten zien dat mensen met een moeilijk diagnosticeerbare chronische aandoening belemmeringen kunnen ervaren op het werk, doordat bij collega's en leidinggevende onvoldoende begrip en kennis aanwezig is ten aanzien van de (gevolgen van) de ziekte en de klachten.

Wat betreft de stimulerende factoren voor werkhervatting betroffen het onder meer de volgende hulpmiddelen en werkaanpassingen: flexibel de werkuren in kunnen delen, over een aangepaste werkplek beschikken, een leidinggevende die begrip toont en ondersteuning biedt, werk dat aansluit bij de mogelijkheden en de mogelijkheid tot thuis werken.